Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 27ης Απριλίου 2022*

«Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα – Απόδειξη του βασίμου της καταχωρίσεως και της διατηρήσεως του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους – Εξέταση του αν εξακολουθούν να υφίστανται οι πραγματικές και νομικές περιστάσεις βάσει των οποίων ελήφθησαν τα περιοριστικά μέτρα»

Στην υπόθεση T-108/21,

Ferdinand Ilunga Luyoyo, κάτοικος Κινσάσας (Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό), εκπροσωπούμενος από τους T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme και T. Payan, δικηγόρους,

προσφεύγων,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από τις M.-C. Cadilhac και H. Marcos Fraile,

καθού,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. da Silva Passos (εισηγητή), πρόεδρο, I. Reine και L. Truchot, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

έχοντας υπόψη ότι οι διάδικοι δεν υπέβαλαν αίτηση για τον καθορισμό ημερομηνίας διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεως εντός τριών εβδομάδων από την επίδοση του εγγράφου με το οποίο γνωστοποιήθηκε η περάτωση της έγγραφης διαδικασίας και αποφασίζοντας, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 106, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να αποφανθεί χωρίς να διεξαχθεί επ' ακροατηρίου συζήτηση,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

1 Με την ασκηθείσα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ προσφυγή του, ο προσφεύγων, Ferdinand Ilunga Luyoyo, ζητεί την ακύρωση, αφενός, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2020/2033 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2020, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2020, L 419, σ. 30), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2020/2021 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2020, για την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2020, L 419, σ. 5) (στο εξής, από κοινού: προσβαλλόμενες πράξεις), καθόσον οι πράξεις αυτές τον αφορούν.

Ιστορικό της διαφοράς

Πλαίσιο των περιοριστικών μέτρων

2 Ο προσφεύγων είναι υπήκοος της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό ο οποίος διετέλεσε διοικητής της légion nationale d'intervention [εθνικής μονάδας επέμβασης] (στο εξής: LNI) και, εν συνεχεία, διοικητής της unité chargée de la protection des institutions et des hautes personnalités [μονάδας που είναι υπεύθυνη για την προστασία των θεσμών και των υψηλόβαθμων αξιωματούχων] (στο εξής: UPIHP), στο πλαίσιο της police nationale congolaise [Εθνικής Αστυνομίας του Κονγκό] (στο εξής: PNC).

3 Η υπό κρίση υπόθεση εντάσσεται στο πλαίσιο των περιοριστικών μέτρων που επέβαλε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με σκοπό την επίτευξη βιώσιμης ειρήνης στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό και την άσκηση πιέσεων στα πρόσωπα και στις οντότητες που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων που έχει επιβληθεί στο εν λόγω κράτος.

Μέτρα που επέβαλε αυτοτελώς η Ένωση

4 Στις 18 Ιουλίου 2005, το Συμβούλιο εξέδωσε, βάσει των άρθρων 60, 301 και 308 ΕΚ, τον κανονισμό (ΕΚ) 1183/2005, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2005, L 193, σ. 1).

5 Στις 20 Δεκεμβρίου 2010, το Συμβούλιο εξέδωσε, βάσει του άρθρου 29 ΣΕΕ, την απόφαση 2010/788/ΚΕΠΠΑ, για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2008/369/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2010, L 336, σ. 30).

6 Στις 17 Οκτωβρίου 2016, το Συμβούλιο ενέκρινε συμπεράσματα με τα οποία εξέφρασε, καταρχάς, τη βαθιά ανησυχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την κατάσταση στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, η οποία επιδεινώθηκε από τις «άγριες βιαιοπραγίες που σημειώθηκαν στις 19 και 20 Σεπτεμβρίου 2016, ιδίως στην Κινσάσα [(Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό)]», και υπενθύμισε «την πρωταρχική ευθύνη των αρχών της [Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό] για τη διοργάνωση των εκλογών». Εν συνεχεία, το Συμβούλιο επισήμανε ότι, προκειμένου να εξασφαλιστεί ευνοϊκό κλίμα για τη διεξαγωγή διαλόγου και τη διενέργεια των εκλογών, η κυβέρνηση της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό έπρεπε να αναλάβει σαφή δέσμευση ότι θα μεριμνήσει για τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου και ότι θα παύσει κάθε είδους

χειραγώγηση της δικαιοσύνης. Επιπλέον, επισήμανε ότι η Ένωση ζητούσε την απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατουμένων και τον τερματισμό των δικαστικών διώξεων με πολιτικά κίνητρα κατά της αντιπολίτευσης και της κοινωνίας των πολιτών, καθώς και την αποκατάσταση των θυμάτων δικαστικών αποφάσεων που εκδόθηκαν με πολιτικά κίνητρα, διευκρίνισε δε, εν συνεχεία, ότι η απαγόρευση των ειρηνικών διαδηλώσεων, ο εκφοβισμός και η παρενόχληση εις βάρος της αντιπολίτευσης, της κοινωνίας των πολιτών και των μέσων μαζικής ενημέρωσης εμποδίζουν την προετοιμασία ειρηνικής και δημοκρατικής μετάβασης. Τέλος, το Συμβούλιο γνωστοποίησε ότι «η [Ένωση] θα χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή της, μεταξύ των οποίων και ατομικά περιοριστικά μέτρα έναντι των υπευθύνων σοβαρών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των υποκινητών βίας ή όσων εμποδίζουν τις προσπάθειες εξόδου από την κρίση, με τρόπο συναινετικό και ειρηνικό και με σεβασμό προς την επιθυμία του λαού του Κονγκό να εκλέξει τους εκπροσώπους του».

7 Στις 12 Δεκεμβρίου 2016, το Συμβούλιο εξέδωσε, βάσει του άρθρου 29 ΣΕΕ, την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/2231, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2016, L 336 I, σ. 7).

8 Το Συμβούλιο εξέδωσε αυθημερόν, βάσει του άρθρου 215 ΣΛΕΕ, τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/2230, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 (ΕΕ 2016, L 336 I, σ. 1).

9 Στις αιτιολογικές σκέψεις 2 έως 4 της απόφασης 2016/2231 παρατίθενται εκ νέου τα συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 17ης Οκτωβρίου 2016, όπως αυτά μνημονεύονται στη σκέψη 6 ανωτέρω.

10 Στις 6 Μαρτίου 2017, το Συμβούλιο ενέκρινε συμπεράσματα με τα οποία εξέφρασε, καταρχάς, την ανησυχία της Ένωσης για την πολιτική κατάσταση στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, η οποία προκλήθηκε ιδίως από την κατάσταση ασφαλείας σε διάφορες περιοχές της χώρας, όπου σημειώνεται δυσανάλογη χρήση βίας. Εν συνεχεία, το Συμβούλιο, αφού καταδίκασε τις σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, διευκρίνισε ότι η καταπολέμηση της ατιμωρησίας αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την ειρηνική μεταπολίτευση και την εδραίωση της σταθερότητας στη χώρα. Τέλος, το Συμβούλιο εξέφρασε τη λύπη της Ένωσης για την εμφάνιση εστιών βίας στις τρεις επαρχίες του Κασάι και στο Κεντρικό Κονγκό (Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) και την ανησυχία της Ένωσης για τις πληροφορίες περί διάπραξης σοβαρών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του ανθρωπιστικού δικαίου από τις τοπικές πολιτοφυλακές στο Κασάι, κυρίως όσον αφορά τη στρατολόγηση και αθέμιτη χρήση παιδιών ως στρατιωτών, καθώς και περί των δολοφονιών αμάχων από μέλη των δυνάμεων ασφαλείας της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό, πράξεις που θα μπορούσαν να στοιχειοθετούν εγκλήματα πολέμου βάσει του διεθνούς δικαίου.

11 Στις 29 Μαΐου 2017, το Συμβούλιο εξέδωσε, βάσει του άρθρου 31, παράγραφος 2, ΣΕΕ και του άρθρου 6, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2010/788, την εκτελεστική απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/905, με θέμα την εφαρμογή της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2017, L 138 I, σ. 6). Το Συμβούλιο εξέδωσε αυθημερόν τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/904, με θέμα την εφαρμογή του άρθρου 9 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 (ΕΕ 2017, L 138 I, σ. 1).

Κριτήρια που εφαρμόστηκαν για τη λήψη περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό

12 Το άρθρο 3, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2010/788, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2016/2231, προβλέπει τα ακόλουθα:

«Επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 και στο άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 2, κατά προσώπων και οντοτήτων:

α) τα οποία εμποδίζουν την επίτευξη συναινετικής και ειρηνικής λύσης για τη διοργάνωση εκλογών στη [Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό], μεταξύ άλλων με βιαιοπραγίες, καταστολή ή υποκίνηση βίας, ή υπονομεύοντας το κράτος δικαίου·

β) τα οποία εμπλέκονται στον σχεδιασμό, την καθοδήγηση ή την τέλεση πράξεων που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή κατάχρηση εξουσίας σ' αυτόν τον τομέα στη [Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό]·

γ) τα οποία συνδέονται με άτομα και οντότητες που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β),

όπως κατονομάζονται στο παράρτημα ΙΙ.»

13 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2010/788, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2016/2231, ορίζει ότι «[τ]α κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εμποδίζουν την είσοδο ή τη διέλευση από την επικράτειά τους των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 3».

14 Το άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως 2010/788, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2016/2231, προβλέπει τα εξής:

«1. Δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια, λοιπά χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και οικονομικοί πόροι που ανήκουν ή ελέγχονται, άμεσα ή έμμεσα, από τα πρόσωπα ή τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 3 ή βρίσκονται στην κατοχή οντοτήτων που ανήκουν ή ελέγχονται, άμεσα ή έμμεσα, από τα εν λόγω πρόσωπα ή από οποιαδήποτε πρόσωπα ή οντότητες που ενεργούν εξ ονόματός τους ή υπό την καθοδήγησή τους, όπως κατονομάζονται στο παράρτημα Ι και ΙΙ.

2. Απαγορεύεται να τίθενται στη διάθεση, άμεσα ή έμμεσα, των προσώπων ή οντοτήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ή να διατίθενται προς όφελος αυτών οποιαδήποτε κεφάλαια, λοιπά χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία ή οικονομικοί πόροι.»

15 Όσον αφορά τον κανονισμό 1183/2005, το άρθρο του 2β, παράγραφος 1, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2016/2230, προβλέπει τα εξής:

«Το παράρτημα Ια περιλαμβάνει τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, οντότητες ή οργανισμούς που έχουν κατονομαστεί από το Συμβούλιο για οποιονδήποτε από τους ακόλουθους λόγους:

α) παρεμπόδιση συναινετικής και ειρηνικής λύσης για εκλογές στη [Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό], μεταξύ άλλων με βιαιοπραγίες, καταστολή ή υποκίνηση βίας, ή με την υπονόμευση του κράτους δικαίου·

β) τον σχεδιασμό, την καθοδήγηση ή τη διάπραξη πράξεων που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις ή καταχρήσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη [Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό]·

γ) τη σύνδεση με τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, οντότητες ή φορείς που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β).»

16 Το άρθρο 2 του κανονισμού 1183/2005, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2016/2230, προβλέπει τα εξής:

«1. Δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια και όλοι οι οικονομικοί πόροι που ανήκουν, βρίσκονται στην ιδιοκτησία ή την κατοχή ή τελούν υπό τον έλεγχο, είτε άμεσα είτε έμμεσα, φυσικού ή νομικού προσώπου, οντότητας ή φορέα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι ή στο παράρτημα Ια, καθώς και τρίτου που ενεργεί εξ ονόματός τους ή υπό την καθοδήγησή τους.

2. Κανένα κεφάλαιο ή οικονομικός πόρος δεν διατίθεται, άμεσα ή έμμεσα, στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, οντότητες ή φορείς που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι ή στο παράρτημα Ια ή προς όφελός τους.»

Αρχική περίοδος εφαρμογής των περιοριστικών μέτρων

17 Κατά το άρθρο 9, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2010/788, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2016/2231, «[τ]α μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 εφαρμόζονται έως τις 12 Δεκεμβρίου 2017» και «[α]νανεώνονται, ή τροποποιούνται κατά περίπτωση, εφόσον το Συμβούλιο κρίνει ότι δεν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι τους».

Αρχική καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων που υπόκεινται στα περιοριστικά μέτρα

18 Με την απόφαση 2016/2231 και με τον κανονισμό 2016/2230, το όνομα του προσφεύγοντος καταχωρίσθηκε στους καταλόγους των προσώπων και των οντοτήτων που υπόκεινται στα περιοριστικά μέτρα, οι οποίοι περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ της αποφάσεως 2010/788 και στο παράρτημα Ια του κανονισμού 1183/2005 (στο εξής, από κοινού: επίμαχοι κατάλογοι).

19 Το Συμβούλιο αιτιολόγησε την εν λόγω καταχώριση ως εξής:

«Ως διοικητής του σώματος καταστολής ταραχών [LNI], της [PNC], ο Ferdinand Ilunga Luyoyo ήταν υπεύθυνος για τη δυσανάλογη χρήση βίας και τη βίαιη καταστολή τον Σεπτέμβριο του 2016 στην Κινσάσα. Με την ιδιότητά του αυτή, ο Ferdinand Ilunga Luyoyo εμπλέκεται επομένως στον σχεδιασμό, την καθοδήγηση ή την τέλεση πράξεων που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη [Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό].»

20 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Μαρτίου 2017, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή η οποία πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υποθέσεως T-143/17 και είχε ως αίτημα, κατ' ουσίαν, την ακύρωση του κανονισμού 2016/2230, καθόσον η πράξη αυτή τον αφορούσε. Η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Γενικού Δικαστηρίου με διάταξη της 7ης Δεκεμβρίου 2018, Ilunga Luyoyo κατά Συμβουλίου (T-143/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:987), κατόπιν παραιτήσεως του προσφεύγοντος.

Τρεις πρώτες παρατάσεις της ισχύος των περιοριστικών μέτρων που επιβλήθηκαν στον προσφεύγοντα

21 Με την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/2282 του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788 (ΕΕ 2017, L 328, σ. 19), τα περιοριστικά μέτρα που επιβλήθηκαν στον προσφεύγοντα διατηρήθηκαν σε ισχύ, με την ίδια αιτιολογία, μέχρι τις 12 Δεκεμβρίου 2018.

22 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 8 Μαρτίου 2018, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή, η οποία πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υποθέσεως T-166/18, κατά της αποφάσεως 2017/2282, καθόσον η απόφαση αυτή τον αφορούσε. Η εν λόγω προσφυγή απορρίφθηκε με απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2020, Ilunga Luyoyo κατά Συμβουλίου (T-166/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:50).

23 Στις 10 Δεκεμβρίου 2018, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/1940, περί τροποποιήσεως της απόφασης 2010/788 (ΕΕ 2018, L 314, σ. 47), και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/1931, για την εφαρμογή του άρθρου 9 κανονισμού 1183/2005 (ΕΕ 2018, L 314, σ. 1). Με τις εν λόγω πράξεις, το όνομα του προσφεύγοντος εξακολούθησε να περιλαμβάνεται στους επίμαχους καταλόγους μέχρι τις 12 Δεκεμβρίου 2019. Οι λόγοι για την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στους επίμαχους καταλόγους επικαιροποιήθηκαν με την προσθήκη της μνείας ότι, «[τ]ον Ιούλιο του 2017, ο Ferdinand Ilunga Luyoyo [είχε] διοριστεί διοικητής της [UPIHP] της PNC».

24 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 20 Φεβρουαρίου 2019, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή, η οποία πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υποθέσεως T-124/19, κατά της αποφάσεως 2018/1940 και κατά του εκτελεστικού κανονισμού 2018/1931, καθόσον οι πράξεις αυτές τον αφορούσαν. Η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε με απόφαση της 3ης Φεβρουαρίου 2021, Ilunga Luyoyo κατά Συμβουλίου (T-124/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:63).

25 Στις 9 Δεκεμβρίου 2019, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2019/2109, περί τροποποιήσεως της απόφασης 2010/788 (ΕΕ 2019, L 318, σ. 134), και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/2101, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 9 κανονισμού 1183/2005 (ΕΕ 2019, L 318, σ. 1). Με τις εν λόγω πράξεις, το όνομα του προσφεύγοντος εξακολούθησε να περιλαμβάνεται στους επίμαχους καταλόγους μέχρι τις 12 Δεκεμβρίου 2020. Το Συμβούλιο επικαιροποίησε τους λόγους της καταχωρίσεως αυτής προσθέτοντας, μετά την αναφορά στα καθήκοντά του ως διοικητή της UPIHP, τη μνεία ότι, «[λ]όγω του ρόλου του, [έφερε] ευθύνη για τις πρόσφατες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που διαπράχθηκαν από την PNC».

26 Με επιστολή της 10ης Δεκεμβρίου 2019, το Συμβούλιο κοινοποίησε στον προσφεύγοντα την απόφαση 2019/2109 και διευκρίνισε ότι, σε περίπτωση που επιθυμούσε να υποβάλει νέες παρατηρήσεις, αυτές έπρεπε να αποσταλούν πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 2020.

27 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Φεβρουαρίου 2020, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή, η οποία πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υποθέσεως T-101/20, κατά της αποφάσεως 2019/2109 και του εκτελεστικού κανονισμού 2019/2101, καθόσον οι πράξεις αυτές τον αφορούσαν. Η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε με απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2021, Ilunga Luyoyo κατά Συμβουλίου (T-101/20, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:575).

Επανεξέταση

28 Με επιστολή της 4ης Ιουνίου 2020, οι δικηγόροι του προσφεύγοντος υπέβαλαν στο Συμβούλιο αίτηση προσβάσεως στον φάκελο και ζήτησαν να μετατεθεί για την 1η Οκτωβρίου 2020 η καταληκτική ημερομηνία για την προσκόμιση των στοιχείων προς στήριξη αιτήσεως επανεξετάσεως της καταχωρίσεως του ονόματος του προσφεύγοντος στους επίμαχους καταλόγους.

29 Με επιστολή της 7ης Ιουλίου 2020, το Συμβούλιο ενημέρωσε τους δικηγόρους του προσφεύγοντος ότι έκανε δεκτό το αίτημά τους να μετατεθεί για την 1η Οκτωβρίου 2020 η προθεσμία υποβολής αιτήσεως επανεξετάσεως.

30 Με επιστολή της 23ης Ιουλίου 2020, το Συμβούλιο κοινοποίησε στους δικηγόρους του προσφεύγοντος οκτώ έγγραφα εργασίας.

31 Την 1η Οκτωβρίου 2020, οι δικηγόροι του προσφεύγοντος διαβίβασαν επισήμως στο Συμβούλιο αίτηση επανεξετάσεως, με την οποία ισχυρίστηκαν, μεταξύ άλλων, ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως. Επισήμαναν συναφώς ότι, μολονότι ο προσφεύγων διατηρεί τον βαθμό του στρατηγού και λαμβάνει τον αντίστοιχο μισθό, τα καθήκοντά του είχαν μεταβληθεί, δεδομένου ότι δεν ασκούσε πλέον πράγματι καθήκοντα στην αστυνομία του Κονγκό από τον Δεκέμβριο του 2019, και ότι κατά τη διάρκεια του 2020 ο προσφεύγων δεν κατείχε κανένα αξίωμα και δεν εμπλεκόταν σε καμία πολιτική, στρατιωτική ή διοικητική δράση στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, καθόσον ασκούσε, ως ιδιώτης, τα καθήκοντα του προέδρου της Ομοσπονδίας Πυγμαχίας του Κονγκό.

32 Το Συμβούλιο κοινοποίησε στους δικηγόρους του προσφεύγοντος, ως συνημμένα σε επιστολή την οποία τους απέστειλε στις 30 Οκτωβρίου 2020, τέσσερα έγγραφα εργασίας σχετικά με την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στους επίμαχους καταλόγους.

33 Στην επιστολή της 30ής Οκτωβρίου 2020, το Συμβούλιο επισήμανε ότι βάσει των ως άνω στοιχείων επικαιροποίησε την αιτιολογία της παράτασης ισχύος των περιοριστικών μέτρων ως προς τον προσφεύγοντα, διευκρινίζοντας ότι διετέλεσε διοικητής της UPIHP «μέχρι τον Δεκέμβριο του 2019» και προσθέτοντας τη μνεία ότι «[είχε διατηρήσει] τον βαθμό του [σ]τρατηγού και παρέμ[ε]νε ενεργός στον δημόσιο βίο στη [Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό]».

34 Το Συμβούλιο διευκρίνισε ακόμη ότι, σε περίπτωση που ο προσφεύγων επιθυμούσε να υποβάλει νέες παρατηρήσεις, αυτές θα έπρεπε να αποσταλούν πριν από τις 20 Νοεμβρίου 2020.

35 Με επιστολή της 20ής Νοεμβρίου 2020 προς το Συμβούλιο, οι δικηγόροι του προσφεύγοντος γνωστοποίησαν τις παρατηρήσεις τους επί των εγγράφων που μνημονεύονται στη σκέψη 32 ανωτέρω, υποστηρίζοντας ότι κανένα εξ αυτών δεν δικαιολογούσε την παράταση της ισχύος των επίμαχων μέτρων. Ειδικότερα, επισήμαναν ότι, μολονότι σε ένα από τα στοιχεία που προσκόμισε το Συμβούλιο ως συνημμένα της επιστολής της 30ής Οκτωβρίου 2020 μνημονευόταν η νέα θέση του προσφεύγοντος ως προέδρου της Ομοσπονδίας Πυγμαχίας του Κονγκό, αμφισβητούσαν το βάσιμο του λόγου αυτού ως έρεισμα της επικαιροποιημένης διατήρησης της καταχωρίσεως του ονόματός του στους επίμαχους καταλόγους.

Τέταρτη παράταση της ισχύος των περιοριστικών μέτρων που επιβλήθηκαν στον προσφεύγοντα

36 Στις 10 Δεκεμβρίου 2020, το Συμβούλιο εξέδωσε τις προσβαλλόμενες πράξεις, με τις οποίες το όνομα του προσφεύγοντος εξακολούθησε να περιλαμβάνεται στους επίμαχους καταλόγους έως τις 12 Δεκεμβρίου 2021, με την εξής, πλέον, αιτιολογία:

«Ως διοικητής της μονάδας καταστολής ταραχών [LNI] της [PNC] μέχρι το 2017, και διοικητής της [UPIHP] εντός της PNC μέχρι τον Δεκέμβριο του 2019, ο Ferdinand Ilunga Luyoyo ήταν υπεύθυνος για τη δυσανάλογη χρήση βίας και τη βίαιη καταστολή του Σεπτεμβρίου του 2016 στην Κινσάσα και φέρει την ευθύνη για τις επακόλουθες παραβιάσεις των ανθρώπινων δικαιωμάτων που διαπράχθηκαν από την PNC.

Ο Ferdinand Ilunga Luyoyo ενεπλάκη, επομένως, στον σχεδιασμό, την καθοδήγηση ή την τέλεση πράξεων που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις ή καταπατήσεις των ανθρώπινων δικαιωμάτων στη [Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό].

Ο Ferdinand Ilunga Luyoyo διατήρησε τον βαθμό του στρατηγού και παραμένει ενεργός στον δημόσιο βίο της [Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό].»

37 Με επιστολή της 11ης Δεκεμβρίου 2020, το Συμβούλιο κοινοποίησε στον προσφεύγοντα την απόφαση 2020/2033 υπενθυμίζοντας ότι εξακολουθούσαν να διαπιστώνονται παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

38 Με την ίδια επιστολή, το Συμβούλιο διευκρίνισε ότι η κατάσταση του προσφεύγοντος, κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων πράξεων, δικαιολογούσε τη διατήρηση του ονόματός του στους επίμαχους καταλόγους, στο μέτρο που, «ως διοικητής της μονάδας καταστολής ταραχών της PNC μέχρι το 2017 και διοικητής της [UPIHP] εντός της PNC μέχρι τον Δεκέμβριο του 2019, [ήταν] υπεύθυνος για τη δυσανάλογη χρήση βίας και τη βίαιη καταστολή του Σεπτεμβρίου του 2016 στην Κινσάσα και [έφερε] την ευθύνη για τις συνακόλουθες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που διαπράχθηκαν από την PNC» και ότι, «[π]αρόλο που δεν κατείχε πλέον θέση στην PNC[,] [είχε διατηρήσει] τον βαθμό του στρατηγού και […] παρ[έμενε] ενεργός στον δημόσιο βίο στη [Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό], όπως προ[έκυπτε] από τα έγγραφα που [του] διαβιβάστηκαν».

39 Το Συμβούλιο προσέθεσε ότι, σε περίπτωση που ο προσφεύγων επιθυμούσε να υποβάλει νέες παρατηρήσεις, αυτές έπρεπε να αποσταλούν πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 2021.

Αιτήματα των διαδίκων

40 Ο προσφεύγων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Φεβρουαρίου 2021. Ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες πράξεις, καθόσον οι πράξεις αυτές τον αφορούν·

– να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

41 Το Συμβούλιο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– επικουρικώς, σε περίπτωση ακυρώσεως των προσβαλλομένων πράξεων, να διατηρήσει σε ισχύ τα αποτελέσματα της αποφάσεως 2020/2033 «μέχρις ότου η μερική ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού 2020/2021 αρχίσει να παράγει τα αποτελέσματά της»·

– να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

42 Προς στήριξη των αιτημάτων του περί ακυρώσεως των προσβαλλομένων πράξεων, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν, ο μεν πρώτος, προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως, ο δε δεύτερος, πλείονες περιπτώσεις πλάνης εκτιμήσεως. Το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι πρέπει να εξεταστεί κατά πρώτον ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλονται πλείονες περιπτώσεις πλάνης εκτιμήσεως

43 Κατά πρώτον, ο προσφεύγων προβάλλει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά το πλαίσιο της επανεξετάσεως της δημοκρατικής και πολιτικής καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό πριν από την παράταση ισχύος των περιοριστικών μέτρων που ελήφθησαν εις βάρος του.

44 Κατά δεύτερον, ο προσφεύγων αμφισβητεί, κατ' ουσίαν, το βάσιμο των προσβαλλομένων πράξεων καθόσον το όνομά του εξακολουθεί να περιλαμβάνεται στους επίμαχους καταλόγους, μολονότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως των πράξεων αυτών, δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι εμπλέκεται σε σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό.

45 Αφενός, ο προσφεύγων προσάπτει στο Συμβούλιο ότι διατήρησε την καταχώριση του ονόματός του στους επίμαχους καταλόγους για παρελθόντα πραγματικά περιστατικά και λόγω καθηκόντων τα οποία δεν ασκούσε πλέον κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων πράξεων, κατά παράβαση του κριτηρίου περί εγγραφής το οποίο είναι διατυπωμένο σε ενεστώτα χρόνο.

46 Συναφώς, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, αφότου αποχώρησε από την LNI της PNC το 2017, δεν ασκεί πλέον καθήκοντα διοικητή στο πλαίσιο της PNC και ότι, από τον Δεκέμβριο του 2019, δεν είναι πλέον διοικητής της UPIHP. Υπογραμμίζει ότι, μολονότι διατηρεί τον βαθμό του στρατηγού, δεν κατέχει πλέον κανένα δημόσιο αξίωμα.

47 Αφετέρου, ο προσφεύγων αμφισβητεί τα στοιχεία που έλαβε υπόψη το Συμβούλιο σχετικά με την ιδιότητα του προσφεύγοντος ως προέδρου της Ομοσπονδίας Πυγμαχίας του Κονγκό, καθόσον από τα καθήκοντα τα οποία συνεπάγεται η εν λόγω ιδιότητα και τα οποία ασκεί ως ιδιώτης δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι εξακολουθεί να εμπλέκεται σε πράξεις που δικαιολογούν τη διατήρηση σε ισχύ των εις βάρος του περιοριστικών μέτρων. Ειδικότερα, ο προσφεύγων αμφισβητεί –λόγω μεροληψίας του συντάκτη του– τη σημασία και την αποδεικτική αξία ενός άρθρου που δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο «desc-wondo.org» στις 8 Οκτωβρίου 2020, από το οποίο προκύπτει ότι ασκεί ακόμη πολιτική επιρροή λόγω της ιδιότητάς του αυτής.

48 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι οι στόχοι των περιοριστικών μέτρων, στους οποίους περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η υποστήριξη του κράτους δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δεν είχαν επιτευχθεί κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων πράξεων, ιδίως επειδή, κατά το επίμαχο χρονικό διάστημα επανεξετάσεως, εξακολουθούσαν να τελούνται σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τα μέλη της PNC. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι, το 2019, το καθεστώς, το οποίο καθοδηγείται από τον τέως πρόεδρο, μεταβλήθηκε μόνον εν μέρει, με την ανάδειξη του νέου προέδρου της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό, και ότι η πολιτική αυτή κατάσταση εξακολούθησε να υφίσταται το 2020. Υπογραμμίζει, επίσης, ότι ο προσφεύγων δεν προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία και δεν προβάλλει ενδείξεις βάσει των οποίων προκύπτει ότι αποστασιοποιήθηκε από το παλαιό καθεστώς. Επομένως, θεωρεί ότι, ελλείψει αρκούντως ουσιώδους μεταβολής του πολιτικού πλαισίου και του πλαισίου ασφάλειας στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων πράξεων, ήταν σκόπιμο να στηριχθεί στη θέση που κατέχει επί του παρόντος ο προσφεύγων προκειμένου να εκτιμήσει αν εξακολουθούν να υφίστανται οι πραγματικές και νομικές περιστάσεις βάσει των οποίων ελήφθησαν τα περιοριστικά μέτρα και αν παρίσταται ανάγκη να διατηρηθούν σε ισχύ τα μέτρα αυτά προς επίτευξη του σκοπού τους.

49 Συναφώς, το Συμβούλιο επισημαίνει ότι, μολονότι ο προσφεύγων έπαυσε να ασκεί τα καθήκοντα διοικητή της UPIHP από τον Δεκέμβριο του 2019, αφού τέθηκε σε διαθεσιμότητα λόγω της εμπλοκής του σε πράξεις βίας και σε επίθεση σε βάρος δικηγόρου, διατηρεί τον βαθμό του στρατηγού και παραμένει ενεργός στον δημόσιο βίο της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό, ιδίως λόγω της νέας ιδιότητάς του ως προέδρου της Ομοσπονδίας Πυγμαχίας του Κονγκό, θέση η οποία έχει, κατά το Συμβούλιο, έντονα πολιτικό χαρακτήρα και να του παρέχει τη δυνατότητα να διατηρεί στενούς δεσμούς με τους πολιτικούς που ηγούνται της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό.

50 Το Συμβούλιο συνδέει τις διαπιστώσεις αυτές με το γεγονός ότι ο προσφεύγων είχε παύσει να ασκεί τα καθήκοντα του διοικητή της UPIHP μόλις τον Δεκέμβριο του 2019, ήτοι λιγότερο ένα έτος πριν από τον χρόνο έκδοσης των προσβαλλόμενων πράξεων, και ότι, εξάλλου, εμπλεκόταν σε πράξεις που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τον Σεπτέμβριο του 2016 και στις πράξεις που τελέσθηκαν μεταγενέστερα από την PNC, καθώς και σε βιαιοπραγίες που σημειώθηκαν τον Δεκέμβριο του 2019. Εκτιμά, επομένως, ότι μπορούσε ευλόγως να αποφανθεί ότι έπρεπε να διατηρηθούν σε ισχύ τα περιοριστικά μέτρα εις βάρος του προσφεύγοντος προκειμένου να επιτευχθούν οι επιδιωκόμενοι με αυτά σκοποί και ότι είχε στη διάθεσή του συγκλίνοντα και αξιόπιστα αποδεικτικά στοιχεία που του παρείχαν τη δυνατότητα να συναγάγει τα επικαιροποιημένα συμπεράσματα που περιέχονται στις προσβαλλόμενες πράξεις όσον αφορά τον προσφεύγοντα.

51 Εισαγωγικώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, η αποτελεσματικότητα του δικαστικού ελέγχου την οποία εγγυάται το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιβάλλει, μεταξύ άλλων, να βεβαιώνεται ο δικαστής της Ένωσης ότι η απόφαση με την οποία ελήφθησαν ή διατηρούνται σε ισχύ περιοριστικά μέτρα, η οποία έχει ατομικό χαρακτήρα για το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ή την ενδιαφερόμενη οντότητα, στηρίζεται σε αρκούντως βάσιμα πραγματικά στοιχεία. Τούτο προϋποθέτει εξακρίβωση των πραγματικών περιστατικών που εκτίθενται στην αιτιολογική έκθεση της εν λόγω αποφάσεως, ούτως ώστε, κατά τον δικαστικό έλεγχο, να μην εκτιμάται απλώς η αφηρημένη πιθανολόγηση των προβαλλόμενων λόγων, αλλά να εξετάζεται εάν οι λόγοι αυτοί ή, τουλάχιστον, ένας εξ αυτών που θεωρείται αφ’ εαυτού επαρκής για να στηρίξει την απόφαση είναι τεκμηριωμένοι (απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 119).

52 Απόκειται στο Συμβούλιο, σε περίπτωση αμφισβητήσεως, να αποδείξει το βάσιμο των λόγων που ελήφθησαν υπόψη κατά του ενδιαφερόμενου προσώπου, και όχι στο πρόσωπο αυτό να αποδείξει το μη βάσιμο χαρακτήρα των λόγων αυτών (πρβλ. αποφάσεις της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 121, και της 28ης Νοεμβρίου 2013, Συμβούλιο κατά Fulmen και Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, σκέψη 66).

53 Προς τούτο, δεν απαιτείται το Συμβούλιο να προσκομίσει ενώπιον του δικαιοδοτικού οργάνου της Ένωσης το σύνολο των πληροφοριών και των αποδεικτικών στοιχείων που συνδέονται εγγενώς με τους λόγους οι οποίοι προβάλλονται στην πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση. Πρέπει ωστόσο οι πληροφορίες και τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν να τεκμηριώνουν τους λόγους που ελήφθησαν υπόψη κατά του ενδιαφερομένου προσώπου (πρβλ. αποφάσεις της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 122, και της 28ης Νοεμβρίου 2013, Συμβούλιο κατά Fulmen και Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, σκέψη 67).

54 Η εκτίμηση περί του ότι τα πραγματικά στοιχεία που έλαβε υπόψη το Συμβούλιο είναι αρκούντως βάσιμα πρέπει να πραγματοποιείται με την εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων και πληροφοριών όχι μεμονωμένα, αλλά στο πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσονται. Πράγματι, το Συμβούλιο ανταποκρίνεται στο βάρος αποδείξεως που φέρει εφόσον προβάλλει ενώπιον του δικαιοδοτικού οργάνου της Ένωσης δέσμη αρκούντως συγκεκριμένων, σαφών και συγκλινουσών ενδείξεων βάσει των οποίων μπορεί να αποδειχθεί η ύπαρξη επαρκούς συνδέσμου μεταξύ της υποκείμενης σε μέτρο δεσμεύσεως κεφαλαίων οντότητας και του καθεστώτος ή, εν γένει, των καταστάσεων που πρέπει να αντιμετωπιστούν (βλ. απόφαση της 20ής Ιουλίου 2017, Badica και Kardiam κατά Συμβουλίου, T-619/15, EU:T:2017:532, σκέψη 99 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

55 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι τα περιοριστικά μέτρα έχουν προληπτικό και, εξ ορισμού, προσωρινό χαρακτήρα, η δε ισχύς τους εξαρτάται πάντοτε από το αν εξακολουθούν να υφίστανται οι πραγματικές και νομικές περιστάσεις βάσει των οποίων ελήφθησαν τα περιοριστικά μέτρα, καθώς και από την ανάγκη διατηρήσεώς τους σε ισχύ προς επίτευξη του επιδιωκόμενου με τα μέτρα αυτά σκοπού. Συνεπώς, κατά την περιοδική επανεξέταση των εν λόγω περιοριστικών μέτρων, εναπόκειται στο Συμβούλιο να προβεί σε επικαιροποιημένη εκτίμηση της καταστάσεως και σε απολογισμό των επιπτώσεων των μέτρων αυτών, προκειμένου να προσδιοριστεί αν τα μέτρα κατέστησαν δυνατή την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκονταν με την αρχική καταχώριση των ονομάτων των οικείων προσώπων και οντοτήτων στον επίμαχο κατάλογο ή αν εξακολουθεί να είναι δυνατή η συναγωγή του ίδιου συμπεράσματος σχετικά με τα εν λόγω πρόσωπα και οντότητες (απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2020, Amisi Kumba κατά Συμβουλίου, T-163/18, EU:T:2020:57, σκέψεις 58 και 59).

56 Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το Συμβούλιο μπορούσε να αποφασίσει να διατηρήσει στους επίμαχους καταλόγους τα ονόματα προσώπων χωρίς τα πρόσωπα αυτά να έχουν διαπράξει νέες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά το χρονικό διάστημα που προηγείται της επανεξετάσεως, εξακολουθώντας να στηρίζεται σε λόγους οι οποίοι αφορούσαν παρελθόντα πραγματικά περιστατικά και είχαν ληφθεί υπόψη σε προγενέστερες αποφάσεις που τα αφορούσαν, υπό την προϋπόθεση ότι η διατήρηση αυτή δικαιολογείται βάσει του συνόλου των κρίσιμων περιστάσεων και, ιδίως, λαμβανομένου υπόψη του ότι δεν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι των περιοριστικών μέτρων (πρβλ. απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2020, Amisi Kumba κατά Συμβουλίου, T-163/18, EU:T:2020:57, σκέψεις 82 έως 84 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

57 Εν προκειμένω, από τις αιτιολογικές σκέψεις 3 και 4 της αποφάσεως 2016/2231 προκύπτει ότι τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα εις βάρος ορισμένων κατηγοριών προσώπων, ιδίως δε εκείνων που εμπλέκονται σε σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, είχαν, μεταξύ άλλων, ως σκοπό να καταστήσουν δυνατή τη σταθεροποίηση της καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, ενθαρρύνοντας την κυβέρνηση να εξασφαλίσει ευνοϊκό κλίμα για τη διεξαγωγή δημοκρατικού διαλόγου, να μεριμνήσει για τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου και να παύσει κάθε χειραγώγηση της δικαιοσύνης με σκοπό να προσαχθούν, ενώπιον ανεξάρτητης δικαιοσύνης, οι αυτουργοί σοβαρών παραβιάσεων των εν λόγω δικαιωμάτων (βλ. σκέψεις 6 έως 11 ανωτέρω). Προς τούτο, αποσκοπούσαν στην άσκηση πιέσεως στα πρόσωπα που κρίθηκαν υπεύθυνα για την ασταθή κατάσταση ασφαλείας στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό.

58 Ως εκ τούτου, το όνομα του προσφεύγοντος καταχωρίσθηκε στους επίμαχους καταλόγους, με την απόφαση 2016/2231 και με τον κανονισμό 2016/2230, με την αιτιολογία, κατ' ουσίαν, ότι ασκούσε καθήκοντα διοικητή της LNI, μονάδας της PNC εμπλεκόμενης σε δυσανάλογη χρήση βίας και σε βίαιη καταστολή των διαδηλώσεων που πραγματοποιήθηκαν στην Κινσάσα τον Σεπτέμβριο του 2016. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έχει κρίνει αποδειχθείσα την αιτιολογία αυτή με τις αποφάσεις της 12ης Φεβρουαρίου 2020, Ilunga Luyoyo κατά Συμβουλίου (T-166/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:50, σκέψεις 87 έως 136), και της 3ης Φεβρουαρίου 2021, Ilunga Luyoyo κατά Συμβουλίου (T-124/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:63, σκέψεις 96 έως 144), οι οποίες αφορούσαν, αντιστοίχως, την πρώτη και τη δεύτερη παράταση ισχύος της καταχωρίσεως του ονόματος του προσφεύγοντος στους επίμαχους καταλόγους.

59 Επιπλέον, με την έκδοση της αποφάσεως 2019/2109 και του εκτελεστικού κανονισμού 2019/2101, δυνάμει των οποίων παρατάθηκε για τρίτη φορά η ισχύς της καταχωρίσεως του ονόματος του προσφεύγοντος στους επίμαχους καταλόγους, το Συμβούλιο προσέθεσε στην αιτιολογία της καταχώρισης αυτής τη μνεία περί του ότι ο προσφεύγων, ο οποίος τον Ιούλιο του 2017 έγινε διοικητής της UPIHP εντός της PNC, φέρει ευθύνη για τις εκ μέρους της PNC παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό. Στο πλαίσιο της προσφυγής κατά των πράξεων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι το Συμβούλιο είχε αποδείξει επαρκώς τη σχέση μεταξύ του προσφεύγοντος και των εν λόγω προσβολών (πρβλ. απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2021, Ilunga Luyoyo κατά Συμβουλίου, T-101/20, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:575, σκέψεις 156 έως 160).

60 Στις προσβαλλόμενες πράξεις, το γράμμα των οποίων παρατίθεται στη σκέψη 36 ανωτέρω, το Συμβούλιο εξακολουθεί να παραπέμπει στα πραγματικά περιστατικά που περιγράφονται στις σκέψεις 58 και 59 ανωτέρω και αφορούν την εμπλοκή του προσφεύγοντος σε παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων λόγω της ιδιότητάς του ως διοικητή, αρχικώς της LNI έως το 2017 και, εν συνεχεία, της UPIHP. Ωστόσο, το Συμβούλιο επικαιροποίησε την αιτιολογία που έλαβε υπόψη κατά του προσφεύγοντος, αφενός, διευκρινίζοντας ότι ήταν διοικητής της UPIHP μέχρι τον Δεκέμβριο 2019 και, αφετέρου, προσθέτοντας ότι είχε διατηρήσει τον βαθμό του στρατηγού και ότι παρέμενε ενεργός στον δημόσιο βίο στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό.

61 Ο προσφεύγων αμφισβητεί το βάσιμο της εις βάρος του διατηρήσεως της ισχύος των επίμαχων περιοριστικών μέτρων, η οποία αποφασίστηκε με τις προσβαλλόμενες πράξεις, δεδομένου ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως των εν λόγω πράξεων, δεν ασκούσε πλέον κανένα καθήκον εντός της PNC και ότι, κατ' ουσίαν, τα νέα του καθήκοντα ως προέδρου της Ομοσπονδίας Πυγμαχίας του Κονγκό δεν καθιστούσαν δυνατό να διαπιστωθεί επαρκώς κατά νόμον η ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ αυτού και της καταστάσεως ασφαλείας στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό. Επομένως, πρέπει να εξετασθεί αν, σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύεται στις σκέψεις 55 και 56

ανωτέρω, το Συμβούλιο μπορούσε, κατόπιν της εκ μέρους του επικαιροποιημένης εκτιμήσεώς της κατάστασης στο πλαίσιο της επανεξετάσεως των επίμαχων περιοριστικών μέτρων, να εξακολουθεί να παραπέμπει σε πραγματικά περιστατικά του παρελθόντος τα οποία είχαν ήδη ληφθεί υπόψη στις προγενέστερες αποφάσεις που αφορούσαν τον προσφεύγοντα προς δικαιολόγηση της διατηρήσεως σε ισχύ των εις βάρος του περιοριστικών μέτρων.

62 Συναφώς, αφενός, όσον αφορά την κατάσταση ασφαλείας στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων πράξεων, διαπιστώνεται ότι το Συμβούλιο είχε στη διάθεσή του δέσμη πληροφοριών από διάφορες πηγές, κατά τις οποίες, παρά τη διεξαγωγή των προεδρικών εκλογών στις 30 Δεκεμβρίου 2018, εξακολουθούσε να υφίσταται ανησυχητική κατάσταση όσον αφορά τον σεβασμό του κράτους δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό. Συγκεκριμένα, η διαπίστωση περί αυξητικής τάσεως των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά το επίμαχο χρονικό διάστημα επανεξετάσεως, ιδίως δε εκείνων που συνδέονται με τον χώρο δημοκρατίας, τις οποίες διέπραξαν τα μέλη της PNC, στηρίζεται στα στοιχεία που διαβίβασε το Συμβούλιο στον προσφεύγοντα, ως συνημμένα στην από της 30ής Οκτωβρίου 2020 επιστολή, ειδικότερα δε σε τρία σημειώματα της Bureau conjoint des Nations Unies aux droits de l'homme [Κοινής Υπηρεσίας των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα] (BCNUDH) σχετικά με τις κύρια χαρακτηριστικά γνωρίσματα των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μεταξύ Ιανουαρίου και Ιουνίου του 2020, καθώς και τον Ιούλιο και τον Αύγουστο του 2020.

63 Επομένως, το Συμβούλιο διέθετε επαρκή στοιχεία ώστε να κρίνει ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', της αποφάσεως 2010/788 και του άρθρου 2β, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1183/2005.

64 Αφετέρου, όσον αφορά την ατομική κατάσταση του προσφεύγοντος κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων πράξεων, κατά πρώτον, δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους ότι ο προσφεύγων δεν ασκούσε πλέον καθήκοντα στην PNC από τον Δεκέμβριο του 2019. Εξάλλου, το Συμβούλιο είχε ήδη στη διάθεσή του την πληροφορία αυτή κατά την επανεξέταση των περιοριστικών μέτρων εις βάρος του προσφεύγοντος. Τούτο καταδεικνύεται από την επιστολή την οποία απηύθυνε στον προσφεύγοντα στις 30 Οκτωβρίου 2020 και με την οποία τον ενημέρωσε για την πρόθεσή του να λάβει υπόψη την εν λόγω πληροφορία κατά την επικαιροποίηση της αιτιολογίας που ελήφθη υπόψη εις βάρος του.

65 Υπό τις συνθήκες αυτές πρέπει να εξεταστεί, κατά δεύτερον, η αιτιολογία των προσβαλλομένων πράξεων, κατά την οποία η διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους επίμαχους καταλόγους εξακολουθούσε να δικαιολογείται κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων πράξεων επειδή, παρά την εμπλοκή του σε παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μεταξύ του Σεπτεμβρίου του 2016 και του Δεκεμβρίου του 2019, ο προσφεύγων είχε διατηρήσει τον βαθμό του στρατηγού και ασκούσε νέα καθήκοντα ως πρόεδρος της Ομοσπονδίας Πυγμαχίας του Κονγκό έχοντας έτσι τη δυνατότητα να ασκεί επιρροή σε πολιτικό επίπεδο.

66 Συναφώς, πρώτον, πρέπει να διαπιστωθεί ότι το Συμβούλιο δεν επικαλείται στοιχεία δυνάμενα να αποδείξουν την ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του προσφεύγοντος από τον Δεκέμβριο του 2019 και εφεξής, ήτοι για διάστημα σχεδόν ενός έτους πριν από την έκδοση των προσβαλλομένων πράξεων.

67 Βεβαίως, από άρθρο του ιστοτόπου «actualite.cd», της 18ης Δεκεμβρίου 2019, με τίτλο «[Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό]: η αστυνομία θέτει σε διαθεσιμότητα τον στρατηγό Ilunga Luyoyo επειδή επιτέθηκε σε δικηγόρο στο Lubumbashi», το οποίο το Συμβούλιο επισυνάπτει στην

επιστολή της 30ής Οκτωβρίου 2020, προκύπτει ότι ο προσφεύγων ενεπλάκη προσωπικώς σε επίθεση κατά δικηγόρου. Ωστόσο, ακριβώς λόγω αυτών των γεγονότων απομακρύνθηκε από τη θέση του στην PNC. Επιπλέον, το άρθρο αυτό αναφέρει ότι η επίμαχη επίθεση έλαβε χώρα μετά από διαπληκτισμό μεταξύ του προσφεύγοντος και προσώπου που είχε τη δικηγορική ιδιότητα, για λόγους που ανάγονται στην ιδιωτική σφαίρα και όχι ειδικώς στο εν λόγω λειτούργημα. Επιπροσθέτως, ούτε προκύπτει από τον φάκελο του Συμβουλίου ούτε προβάλλεται άλλωστε από το Συμβούλιο ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων πράξεων, σχεδόν ένα έτος μετά τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά, ο προσφεύγων επανήλθε στα παλαιά καθήκοντά του εντός της PNC ή ασκούσε οποιαδήποτε άλλα συνδεόμενα με την κατάσταση ασφαλείας στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, ούτε εξάλλου ότι μπορούσε να επανέλθει στα καθήκοντα αυτά.

68 Δεύτερον, το γεγονός και μόνον ότι, αφού έπαυσε να ασκεί τα καθήκοντά του στο πλαίσιο της PNC τον Δεκέμβριο του 2019, ο προσφεύγων διατήρησε τον βαθμό του στρατηγού δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι μπορούσε να αναλάβει οποιονδήποτε ρόλο στις δυνάμεις ασφαλείας στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό. Το Συμβούλιο δεν υποστηρίζει, άλλωστε, κάτι τέτοιο, αλλά απλώς διαπιστώνει ότι ο προσφεύγων είχε διατηρήσει τον βαθμό του στρατηγού, ενώ εκείνος ισχυρίζεται ρητώς, με το δικόγραφο της προσφυγής, ότι «δεν ασκούσε πλέον καμία ιδιαίτερη εξουσία».

69 Τρίτον, όσον αφορά την ιδιότητα του προέδρου της Ομοσπονδίας Πυγμαχίας του Κονγκό την οποία είχε ο προσφεύγων, το Συμβούλιο στηρίζεται σε τρία άρθρα, ήτοι σε άρθρο του ιστοτόπου «Matininfos.net», της 9ης Σεπτεμβρίου 2020, με τίτλο «Πυγμαχία: Ο Ilunga Makabu θα υπερασπιστεί τη ζώνη του πρωταθλητή WBC τον Νοέμβριο στην Κινσάσα», άρθρο του ιστοτόπου «Scoop.rdc», της 5ης Φεβρουαρίου 2020, με τίτλο «Παγκόσμιος πρωταθλητής πυγμαχίας στην κατηγορία ελαφρών βαρέων βαρών του WBC: Ο Fatshi Junior Makabu Ilunga έγινε δεκτός από τον Fatshi!» και άρθρο της 8ης Οκτωβρίου 2020, το οποίο δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο «desc-wondo.org» και φέρει τον τίτλο «Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να παρατείνει την ισχύ των κυρώσεων κατά των πρώην συνεργατών του Joseph Kabila» (στο εξής: άρθρο της 8ης Οκτωβρίου 2020).

70 Είναι αληθές ότι το άρθρο της 8ης Οκτωβρίου 2020 αναφέρει ότι «ο προσφεύγων εξακολουθεί να έχει ιδιότητα εξόχως πολιτικού χαρακτήρα».

71 Εντούτοις, το άρθρο της 8ης Οκτωβρίου 2020, ανεξαρτήτως της αξιοπιστίας του, την οποία αμφισβητεί ο προσφεύγων επικαλούμενος μεροληψία του συντάκτη του, δεν περιέχει κανένα συγκεκριμένο πληροφοριακό στοιχείο δυνάμενο να τεκμηριώσει την άποψη περί επιρροής που θα μπορούσε να ασκεί ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Πυγμαχίας του Κονγκό επί της πολιτικής ασφαλείας στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό.

72 Επιπλέον, στα άλλα δύο άρθρα που μνημονεύονται στη σκέψη 69 ανωτέρω αναφέρεται ότι, κατά το επίμαχο χρονικό διάστημα επανεξετάσεως, ο προσφεύγων βρισκόταν σε επαφή με την πολιτική εξουσία της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό στο πλαίσιο των καθηκόντων του ως προέδρου της Ομοσπονδίας Πυγμαχίας του Κονγκό, κατά την τιμητική υποδοχή από την Προεδρία της Δημοκρατίας ενός νεαρού Κονγκολέζου επαγγελματία πυγμάχου που αναδείχθηκε παγκόσμιος πρωταθλητής και όσον αφορά την αίτηση οικονομικής ενίσχυσης που υπέβαλε ο εν λόγω πυγμάχος στο Υπουργείο Αθλητισμού και Αναψυχής προς στήριξη της αθλητικής δραστηριότητάς του.

73 Από τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά δεν προκύπτει, όμως, ότι ο προσφεύγων υπερέβη το πλαίσιο της συνήθους ασκήσεως των καθηκόντων προέδρου εθνικής αθλητικής ομοσπονδίας, δεδομένου ότι τα καθήκοντα αυτά είναι πιθανό να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την

υποστήριξη των επαγγελματιών του συγκεκριμένου αθλήματος μέσω της υποβολής αιτήσεων για τη χορήγηση επιδοτήσεων από το ειδικώς αρμόδιο για τον εν λόγω τομέα Υπουργείο και της συνοδείας τους στο πλαίσιο τιμητικών δημοσίων εκδηλώσεων.

74 Κατά συνέπεια, τα άρθρα που περιγράφονται στη σκέψη 72 ανωτέρω δεν επιβεβαιώνουν τις πληροφορίες του άρθρου της 8ης Οκτωβρίου 2020, περί του ότι ο προσφεύγων ασκεί καθήκοντα «εξόχως πολιτικού χαρακτήρα» ως πρόεδρος της Ομοσπονδίας Πυγμαχίας του Κονγκό.

75 Από τα προεκτεθέντα συνάγεται, αφενός, ότι ο προσφεύγων δεν ασκούσε πλέον καθήκοντα σχετιζόμενα με την PNC επί σημαντικό χρονικό διάστημα σχεδόν ενός έτους πριν από την έκδοση των προσβαλλομένων πράξεων και, αφετέρου, ότι το Συμβούλιο δεν απέδειξε επαρκώς ότι ο προσφεύγων ήταν σε θέση να ασκήσει επιρροή στην πολιτική ασφαλείας της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό.

76 Υπό τις συνθήκες αυτές, από τις περιστάσεις που ελήφθησαν υπόψη στις προσβαλλόμενες πράξεις, κατά τις οποίες ο προσφεύγων διατηρούσε τον βαθμό του στρατηγού και παρέμενε ενεργός στον δημόσιο βίο, δεν παρέχεται η δυνατότητα να συναχθεί το συμπέρασμα ότι εξακολουθούσε να δικαιολογείται η διατήρηση σε ισχύ των εις βάρος του περιοριστικών μέτρων προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι που επιδιώκονται με τα μέτρα αυτά, ήτοι, ειδικότερα, προκειμένου να υποστηριχθεί η βελτίωση της καταστάσεως των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο συγκεκριμένο κράτος.

77 Τέλος, όσον αφορά τη δυνατότητα του Συμβουλίου να επικαλεστεί το γεγονός ότι ο προσφεύγων δεν αποστασιοποιήθηκε από το παλαιό καθεστώς που είχε την εξουσία στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, υπογραμμίζεται ότι, υπό ορισμένες ιδιαίτερες περιστάσεις κάθε περιπτώσεως, το Συμβούλιο μπορεί να θεωρήσει την έλλειψη αποστασιοποιήσεως του ενδιαφερομένου από το ευρισκόμενο στην εξουσία καθεστώς ως στοιχείο που πρέπει να ληφθεί υπόψη προς στήριξη της διατηρήσεως σε ισχύ των εις βάρος του περιοριστικών μέτρων.

78 Εντούτοις, εν προκειμένω, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο προσφεύγων δεν ασκούσε πλέον τα διάφορα καθήκοντα που είχαν δικαιολογήσει την αρχική καταχώριση του ονόματός του στους επίμαχους καταλόγους, καθώς και τις διαδοχικές παρατάσεις της ισχύος της, επί σημαντικό χρονικό διάστημα σχεδόν ενός έτους πριν από την έκδοση των προσβαλλομένων πράξεων. Προκύπτει, επίσης, ότι το Συμβούλιο ενημερώθηκε εγκαίρως για την εν λόγω παύση ασκήσεως των καθηκόντων του. Παρά τις περιστάσεις αυτές, όμως, το Συμβούλιο δεν προσκόμισε επαρκή στοιχεία βάσει των οποίων να μπορεί να θεωρηθεί ότι, κατά το πέρας του επίμαχου χρονικού διαστήματος επανεξετάσεως, εξακολουθούσε να υφίσταται επαρκής σύνδεσμος μεταξύ του προσφεύγοντος και της καταστάσεως ασφαλείας που αποτέλεσε την αιτία των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Συμβούλιο, προκειμένου να υποστηρίξει τη διατήρηση σε ισχύ των περιοριστικών μέτρων εις βάρος του προσφεύγοντος, δεν μπορεί βασίμως να στηριχθεί στο ότι αυτός δεν αποστασιοποιήθηκε από το παλαιό καθεστώς που κατέχει την εξουσία στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό. Υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, το επιχείρημα αυτό δεν αρκεί για να δικαιολογήσει τις προσβαλλόμενες πράξεις.

79 Ως εκ τούτου, ενώπιον των αμφισβητήσεων του προσφεύγοντος, το Συμβούλιο δεν μπόρεσε να αποδείξει το βάσιμο της διατηρήσεως σε ισχύ των επίμαχων εις βάρος του περιοριστικών μέτρων.

80 Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε, με τις προσβαλλόμενες πράξεις, ότι η καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στους επίμαχους καταλόγους εξακολουθούσε να είναι δικαιολογημένη επειδή εμπλεκόταν στον σχεδιασμό, την καθοδήγηση ή την τέλεση πράξεων που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή προσβολές των δικαιωμάτων αυτών στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό.

81 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν τα λοιπά επιχειρήματα του προσφεύγοντος ούτε και το πρώτο σκέλος του συγκεκριμένου λόγου ακυρώσεως.

82 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, οι προσβαλλόμενες πράξεις πρέπει να ακυρωθούν κατά το μέτρο που αφορούν τον προσφεύγοντα, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί ο πρώτος λόγος ακυρώσεως τον οποίο αυτός προβάλλει.

Επί των διαχρονικών αποτελεσμάτων της μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2020/2033

83 Όσον αφορά το αίτημα το οποίο υπέβαλε επικουρικώς το Συμβούλιο με το υπόμνημα αντικρούσεως και με το οποίο ζητεί να διατηρηθούν σε ισχύ τα αποτελέσματα της αποφάσεως 2020/2033 έως την έναρξη ισχύος των αποτελεσμάτων της μερικής ακυρώσεως του εκτελεστικού κανονισμού 2020/2021 ως προς τον προσφεύγοντα, υπενθυμίζεται ότι, με την εν λόγω απόφαση, το Συμβούλιο διατήρησε το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων που υπόκεινται στα περιοριστικά μέτρα του παραρτήματος ΙΙ της αποφάσεως 2010/788 από τις 12 Δεκεμβρίου 2020 μέχρι τις 12 Δεκεμβρίου 2021.

84 Με την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788 (ΕΕ 2021, L 443, σ. 75), το Συμβούλιο επικαιροποίησε τον κατάλογο των προσώπων που υπόκεινται στα περιοριστικά μέτρα του παραρτήματος ΙΙ της αποφάσεως 2010/788, διατηρώντας το όνομα του προσφεύγοντος στον εν λόγω κατάλογο έως τις 12 Δεκεμβρίου 2022.

85 Ως εκ τούτου, μολονότι η ακύρωση της αποφάσεως 2020/2033 κατά το μέρος που αφορά τον προσφεύγοντα συνεπάγεται την ακύρωση της καταχωρίσεως του ονόματός του στον κατάλογο του παραρτήματος ΙΙ της αποφάσεως 2010/788 για την περίοδο από τις 12 Δεκεμβρίου 2020 έως τις 12 Δεκεμβρίου 2021, η ακύρωση αυτή δεν μπορεί, αντιθέτως, να θέσει υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα της συγκεκριμένης καταχωρίσεως για το μεταγενέστερο χρονικό διάστημα, δεδομένου ότι η υπό κρίση προσφυγή δεν αφορά την απόφαση 2021/2181.

86 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι, μέχρι σήμερα, ο προσφεύγων υπόκειται σε νέα περιοριστικά μέτρα, το επικουρικό αίτημα του Συμβουλίου σχετικά με τα διαχρονικά αποτελέσματα της μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2020/2033, το οποίο υπομνήσθηκε στη σκέψη 83 ανωτέρω, έχει καταστεί άνευ αντικειμένου.

Επί των δικαστικών εξόδων

87 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του προσφεύγοντος.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Ακυρώνει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/2033 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2020, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/2021 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2020, για την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό, καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν τον Ferdinand Ilunga Luyoyo.**

2) **Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.**

da Silva Passos Reine Truchot

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Απριλίου 2022.

(υπογραφές)